

münen i Stedet for $\frac{1}{2}$ Million skulde udrøde $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Da denne Fordring er ganske uigen-nemförlig med Udförelsen af de Havne-projekter, Udvalgsflertallet foreslaar, maa Byraadet allerede paa dette Tidspunkt ut-tale, at Kommunen ikke under de fore-liggende Omstændigheder vil kunne bære en Afgift som den foreslaaede.

Baade Fiskerihavnen og Trafikhavnen lægges efter Udvalgsflertallets Forslag saa langt ud imod Vest, at betydelige ökon-omiske Værdier i Byen ville forrykkes der-ved. En helt ny By med Gader, Veje etc. vil i saa Fald blive at anlægge.

Til disse Ulemper kommer, at Speku-lationen sikkert under de forandrede For-hold vil brede sig værre end nogen Sinde før og efterlade en Nedgangsperiode med deraf følgende Arbejdsløshed og Fattig-dom. Ogsaa derved ville de kommunale Byrder stige ud over alle rimelige Græn-ser, og Skatteevnen vil blive saa stærkt svækket, at den ikke taaler at blive be-lastet med ekstraordinære Bidrag til Stats-kassen.

Under de foreliggende Omstændig-heder maa Byraadet, for at forebygge en-hver Misforstaaelse i Fremtiden, allerede nu erklære, at Raadet ikke vil kunne paa-tage sig det Ansvar at garantere Staten hverken $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til en Stats-institution, der skaffer Kommunen langt større Udgifter end Indtægter.

Det er et Andragende, som er ind-leveret i Dag. Jeg skal ikke komme nær-mere ind paa det uden Foranledning, men hvis andre ønske at fremdrage det, er jeg beredt paa at gennemgaa dette Andra-gende med ærede Modstandere. Men man ser altsaa, hvor bekymret Byraadet er i Anledning af det Paalæg, der paatænkes, og jeg anbefaler derfor det af mig stillede Ændringsforslag Nr. 5 om, at Paragraffen udgaar.

Nr. 6 er en redaktionel Ændring, fore-slaaet af Udvalget. Under Nr. 7 er det som sagt foreslaaet at Udvalgets Flertal at forhøje den halve Million til $\frac{3}{4}$ Million. Nr. 8 er en redaktionel Ændring af Ud-valget, og Nr. 9, der ligeledes er stillet af Udvalget, imødekommer for saa vidt Es-bjerg Byraad, hvad Afgiften angaar, som Udvalget foreslaar, at man fordeler Udgif-ten paa 20 Aar i Stedet for paa 15 Aar, altsaa med $\frac{1}{20}$ aarlig.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 10, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Udvalget; det gaar ud paa, at „den her omhandlede Værdistignings-

afgift ikke kan paalignes Havnens Ejen-domme eller de Grundejendomme, som i Medfør af § 2 ere eksproprierede til For-del for Staten, saa længe de forblive i Sta- tens Eje“. Det betyder altsaa, at hvis den høje Regering og Rigsdag enes om dette Forslag og eksproprierer de betyde- lige Arealer, der ligge der Vesten for, skulle de Arealer, der ere Statens Eje, ikke betale Værdistigningsskat, hvad der vel synes ret naturligt. Men sker det, at denne Ekspropriation bliver tilvebragt, da er dermed ogsaa den Ængstelse imøde- gaaet, som fra Byraadets Side er fremsat om, at disse Arealer skulde blive Genstand for privat Spekulation, som kunde hemme Byens Erhvervsliv og Udvikling. Derfor haaber jeg, at det høje Ting vil slutte sig til Tanken, der er nedlagt i dette Æn- dringsforslag.

Jeg skal hermed slutte, da jeg an-tager, at ærede Medlemmer fra de tid- ligere Forhandlinger ere saa godt inde i Sagerne, at jeg ikke behøver yderligere at motivere noget som helst, og jeg skal slutte med at opfordre det høje Ting til at følge Flertallet ved at stemme for Ændringsfor- slagene Nr. 1, 3 og 4. Jeg anbefaler der-næst mit eget Ændringsforslag under Nr. 5 og opfordrer yderligere til at stemme for Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 6, Flertallets Ændring under Nr. 7, Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 8 og 9 og Mi-nisterens Forslag under Nr. 10. Derimod vil jeg opfordre til at stemme mod Æn- dringsforslag Nr. 2. I Haab om, at det høje Ting vil følge mig her, er jeg over-bevist om, at vi bidrage vort til at tilveje-bringe en heldig Løsning paa dette vigtige Forslag og at skabe en Fiskerihavn og en Trafikhavn, der vil blive af største Betydning og Interesse for vort Lands Erhvervsliv og for vor Handels, vor Industris og vort Jordbrugs Udvikling.

Jacob Christensen: Alle erkende sik-kert Vigtigheden af det foreliggende For-slag. Rent finansielt set er det jo meget omfattende, idet det Beløb, der tænkes anvendt af Staten, andrager mellem 7 og 8 Mill. Kr., og det er derfor rimeligt, at Rigsdagen gerne vil søge at faa det bedst mulige for disse Penge. Det er jo et För-slag, hvis Gennemførelse har den største Betydning for hele Landet, men da navn- lig for Fiskeriet og Landbruget. Jeg tror ogsaa at turde sige, at hele Udvalget har været sig dette Ansvar bevidst og igennem sit Arbejde har søgt at finde det bedst mulige. I alt Fald kan jeg sige for det